

ПЕРСПЕКТИВА

НАУКОВА ОРГАНІЗАЦІЯ

МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ

15-16 грудня 2017 року

СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ

Дніпро

УДК 336(063)
С 24

Світові тенденції та перспективи розвитку фінансової системи: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Дніпро, 15-16 грудня 2017 р.). У 2-х частинах. – Дніпро: НО «Перспектива», 2017. – Ч. 2. – 136 с.

У збірнику представлені матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Світові тенденції та перспективи розвитку фінансової системи». Розглядаються загальні питання економічної теорії, фінансів та страхування, банківської справи, міжнародної економіки, менеджменту інноваційної та інвестиційної діяльності.

Призначений для науковців, практиків, викладачів, аспірантів і студентів економічних спеціальностей, а також для широкого кола читачів.

УДК 336(063)
С 24

**Організатори конференції не завжди поділяють думку учасників.
У збірнику максимально точно відображається орфографія і пунктуація,
запропонована учасниками.**

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 4. РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

НАПРЯМИ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ УМОВНО-ДЕПРЕСИВНИХ РЕГІОНІВ МОРІГАЧОВ І. В.	6
---	---

СЕКЦІЯ 5. ЕКОНОМІКА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ ТА ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ ЗА ВИКОРИСТАННЯМ ТА ОХОРОНОЮ ЗЕМЕЛЬ В НЕЗАЛЕЖНІЙ УКРАЇНІ НЕДІЛЬСЬКИЙ Т. В., ГОНЧАРОВ В. В.	10
ЕКОЛОГІЧНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ СТІЙКОСТІ АГРОЛАНДШАФТІВ КАНІВЕЦЬ О. М., ЛІТВИН Н. С.	12
РЕКУЛЬТИВАЦІЯ ЯК СПОСІБ ПОРЯТКУНКУ ПОРУШЕНИХ ЗЕМЕЛЬ КАНІВЕЦЬ О. М., МИХАЛКО І. І.	14
РЕФОРМУВАННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЛАДИ НА ХМЕЛЬНИЧИНІ КОВТУНЯК І. П.	16

СЕКЦІЯ 6. ДЕМОГРАФІЯ, ЕКОНОМІКА ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА І ПОЛІТИКА

ПРОБЛЕМИ БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ КОШОВА В. Ю.	20
МОТИВАЦІЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ ЯК НАПРЯМ ДІЯЛЬНОСТІ ІНСТИТУТІВ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЛЕБЕДЬ В. О.	22
ЗОВНІШНЯ ТРУДОВА МІГРАЦІЯ: ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ ДЛЯ УКРАЇНИ ТАНАСІЄНКО Н. П., ЛЕВЧУК Ю. Л., МЕЛЬНИЧУК О. С.	25
НАСЛІДКИ СТРЕСІВ В КОЛЕКТИВІ МАЙТУР-ЧУБАТА О. С., РОЛЬСЬКА Х. В.	29
УПРАВЛІННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯМ РИНКУ ЗАЙНЯТОСТІ У КРИЗОВИЙ ПЕРІОД ПІСЛЯ О. В.	32
ПРОБЛЕМАТИЧНІ АСПЕКТИ ЗАЙНЯТОСТІ ТА БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ КОДІНА М. І., МОПІЧ Ю. О.	34
ПІЛІПІВ ІММІГРАЦІЙНИХ ПОТОКІВ НА ЕКОНОМІЧНИЙ І СОЦІАЛЬНИЙ ДОБРОБУТ НІМЕЧЧИНИ КУЛЬОВСЬКИЙ С. О., ГОРИВЕНКО Х. С.	36

СЕКЦІЯ 7. ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ ІПОТЕЧНОГО КРЕДИТУВАННЯ В УКРАЇНІ ГРОМОВА А. С., БЕРЕЗЮК М. О.	40
ДОСЛІД ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПРИКЛАДІ КРАЇН ЄС БОГДОВА А. А., ДРОБИНА В. А.	43

досліджуваного періоду залишалась низькою, що пояснюється загальною фінансово-економічною кризою, стагнаційними процесами на ринку нерухомості, зниженням реальних доходів населення, високим рівнем невизначеності щодо подальшого економічного розвитку та високою вартістю кредитних ресурсів. Для покращення ситуації держава повинна встановлювати загальні правила, забезпечуючи ефективність взаємодії всіх учасників ринку іпотечного кредитування.

Література:

1. Про іпотеку: Закон України від 5 06 2003 № 898 із змінами і доповненнями Електронний ресурс: www.zakon.rada.gov.ua
2. Басова О. Стан та перспективи розвитку іпотечного кредитування в Україні // Економіст. – 2013. – № 9. – С. 36-40
3. Кіреєв О.І. Іпотечне кредитування: проблеми та перспективи розвитку в Україні: Інформаційно-аналітичні матеріали. – К: Центр наукових досліджень ІНБУ, 2011 – 107 с.
4. Офіційний сайт «Сравни банк» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://sравниbank.com.ua/ipoteka/>.
5. Гузенко О.П. Правовий аспект іпотечного кредитування в Україні / О.П. Гузенко // Економіка. Фінанси. Право. – 2016. – № 4. – С. 15-19.

ДОСВІД ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПРИКЛАДІ КРАЇН ЄС

БОЛДОВА А. А.

кандидат педагогічних наук, доцент

ДРОБИНА В. А.

магістр

Університет державної фіскальної служби України

м. Ірпінь, Київська область, Україна

Пошук шляхів стабілізації та прискорення економічних процесів в Україні посилює увагу до вивчення та узагальнення міжнародного досвіду використання джерел економічного зростання. В сучасних умовах досягнення позитивних результатів значною мірою залежить від системного, комплексного підходу до здійснення інноваційної діяльності. Фінансова підсистема є невід'ємною складовою національної інноваційної системи держави. Врахування міжнародного досвіду фінансування інноваційної діяльності у вітчизняній практиці сприятиме досягненню цілей соціально-економічного розвитку країни, реалізації її конкурентних переваг.

Фінансове забезпечення є головною умовою інноваційного розвитку і представляє собою складну, багатofункціональну складову національної інноваційної системи. До складу фінансового забезпечення входять бюджетне та позабюджетне фінансування, а також організаційно-правові механізми ресурсного забезпечення всіх стадій інноваційного циклу. Фінансування посідає ключове місце у підтримці розширеного відтворення мотивації до

проведення досліджень і розробок (ДіР), комерціалізації їх результатів, розвитку інноваційного підприємництва.

Аналізуючи сучасний стан фінансового забезпечення інновацій можемо спостерігати суттєве відставання України від провідних країн світу за показниками розвитку фінансової підсистеми інноваційної діяльності. Про це, зокрема, свідчать значення рівня наукоємності ВВП. У середньому для країн – членів Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) цей показник становить близько 2,3 %, для ЄС 27 – 1,91 %. Деякі країни значно перевищують цей рівень (наприклад, для Фінляндії він становить – 3,88 %, для Німеччини – 2,82 %, для США – 2,79 %). Разом з тим у високо розвинутих країнах відбувається нарощування капіталовкладень у сферу проведення досліджень і розробок. Так, у США на протязі останніх десяти років вони зросли на 46 %, у країнах ЄС 27 – на 18 %. Водночас в Україні у 2016 р. рівень наукоємності ВВП становив лише 0,3 %, що майже в чотири рази нижче за показник 2003 р. (1,35 % від ВВП) [2; 4].

Зарубіжна практика демонструє багато аргументів стосовно необхідності побудови розвиненої, інтегрованої системи фінансового забезпечення інноваційної діяльності. Кожна з країн світу має свої особливості побудови системи фінансового забезпечення інноваційної діяльності, але їх досвід і може бути корисним при розробці вітчизняної фінансової політики у сфері інноваційної діяльності.

Значні досягнення у фінансовому забезпеченні інноваційного розвитку демонструють країни ЄС, на які припадає 23 % світових витрат на ДіР – близько 276 млрд. дол. США [8; 9]. Інтеграційні процеси в інноваційній сфері, затверджені в програмних документах. Однак у зв'язку з нерівномірністю науково-технічного й економічного розвитку, особливості кожної з країн наносять свій відбиток на формування специфічних рис інноваційних систем. Розглянемо для прикладу Німеччину, в якій близько 42 % новоствореної в країні вартості припадає на інноваційно-активні галузі економіки, 60 % підприємств впроваджують продуктивні й технологічні інновації, Німеччина є одним з лідерів експортерів високотехнологічної продукції. Німеччина є четвертою за показниками інновацій та загальним індексом Глобальної конкурентоспроможності, п'ятою за кількістю патентів, восьмою за валовими витратами на ДіР [4; 7].

Одним з ключових принципів фінансової підтримки інноваційної діяльності їх реалізації є чітка підпорядкованість встановленим цілям у межах комплексної Національної Стратегії Високих Технологій (СВТ), яка діє до 2020 р. Для реалізації положень СВТ державне фінансування використовується у напрямках підтримки кластерних проєктів, академічної, університетської науки, «головних інновацій» [1; 4]. Так, за результатами конкурсу «Кращі кластери Німеччини: більше інновацій, більше зростання, більше зайнятості» 15 кращих кластерів одержують бюджетне фінансування на строк до 5 років із загальним обсягом у 600 млн. євро. У системі фінансового забезпечення широко використовуються гранти, які виділяє Міністерство освіти, науки, досліджень і технології на спільні проєкти малих, середніх, великих

підприємств і громадських дослідницьких організацій за результатами тематичних тендерів, фінансуючи до 50 % витрат на їх здійснення.

Важливим для розгляду є досвід Фінляндії – представника північно-європейської інноваційної моделі розвитку, яка визнана однією з найефективніших у світі. Фінляндія посідає шосте місце у рейтингу Глобального інноваційного індексу 2015 р. (GII), разом з тим перше місце за сукупним показником «людський капітал та дослідження», друге місце – за кількістю дослідників на 1 млн. населення та валовими витратами на дослідження і розробки у % до ВВП [6]. За рейтингом Глобальної конкурентоспроможності 2013–2015 рр. Фінляндія посідає третє місце, зокрема за показником інновацій – очолює загальносвітовий список країн [5].

Успіх інноваційної діяльності в країні більшою мірою зумовлений високою увагою уряду до формування фінансової підтримки сфери ДіР, посиленням її перехресних зв'язків з іншими структурними елементами національної інноваційної системи, розвиненим інституційним забезпеченням державного стимулювання інноваційного розвитку. Державні фінансові установи Фінляндії відрізняються розмежуванням функцій за певними напрямками стимулювання інноваційної діяльності, у сукупності забезпечуючи комплексний характер державної підтримки.

Виходячи з вище викладеного можна зробити висновок, що у світовій економіці нагромаджено значний досвід формування та розвитку системи фінансового забезпечення інноваційної діяльності, який поєднує в собі різноманітні важелі активізації інтелектуальної праці. Гарантія досягнення максимального ефекту від їх застосування – це системне використання усіх фінансових інструментів, інтеграція з елементами інших підсистем інноваційної системи. Безперечно, розглянуті у дослідженні засоби не вичерпують усього комплексу фінансового забезпечення інноваційної діяльності, що застосовується у зарубіжній практиці. Розширення переліку фінансових важелів стимулювання інноваційної діяльності з урахуванням їх сильних та слабких сторін і можливостей застосування у вітчизняній практиці є напрямом подальших досліджень та узагальнень.

Література:

1. Андрощук Г. О. Програма інноваційного розвитку економіки Німеччини: стратегія високих технологій / Г. О. Андрощук // Наука та інновації. – 2012. – Т. 5. – № 3. – С. 72-88.
2. Виконання наукових та науково-технічних робіт у 2015 році [Електронний ресурс] / Держкомстат України : [сайт]. – Експрес-вип № 148/0/05.3 вн-14 (18.04.2015). – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
3. Дынкин А. А. Мировая экономика: прогноз до 2020 г. Приложения // А. А. Дынкин. – М.: Магистр, 2008. – С. 351-429.
4. Корнілова І. Світовий досвід фінансової підтримки інноваційного розвитку / І. Корнілова // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка. – 2014. – Вип. 8. – С. 30-36. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKNU_Ekon_2014_8_8.
5. Финляндия как экономика знаний. Элементы успеха и уроки для других стран / под ред. Карла Дж. Дальмана и др.; [пер. с англ.]; Всемирный банк – М.: Весь мир, 2014. – 170 с.
6. Electronic source / National Bureau of Statistics of China, 2015. – Access modo to a resource <http://www.stats.gov.cn/english/>.

7. Electronic source / The Global Innovation Index 2013. – Access modo to a resource: <http://www.globalinnovationindex.org/content.aspx?page=gii-full-report-2013>.

8. OECD Science, Technology and Industry Outlook 2014 [Electronic source] / OECD iLibrary – Access modo to a resource: <http://www.oecd-ilibrary.org/search>

9. R&D Magazine. 2015 Global R&D Funding Forecast, December 2015 [Electronic source] / Battelle. The Business of Innovation – Access modo to a resource: http://www.battelle.org/docs/tpp/2015_global_rd_funding_forecast.pdf?sfvrsn=4.

ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ФОНДОВОГО РИНКУ В ЄВРОПЕЙСЬКИЙ РИНОК КАПІТАЛІВ

ВОЛОВІДИНЬ К. Т.

студентка

ТОМАНЕВСЬКА А. М.

викладач

Коледж Чернівецького національного університету

імені Юрія Федьковича

м. Чернівці, Україна

У другій половині 20-го століття однією з найвизначніших тенденцій розвитку світової фінансової системи стала валютно-фінансова інтеграція. В умовах глобалізації світового ринку капіталу, утворення глобальних торговельних та розрахунково-клірингових систем для обслуговування міжнародних ринків капіталу, розвитку електронних технологій, фінансових інновацій, дерегулювання фінансових ринків у країнах ОЕСР та посилення конкуренції, жодна країна не спроможна досягти економічного і соціального зростання самостійно, перебуваючи в економічній ізоляції від решти світу.

Невіддільною рисою останніх десятиліть 20-го та початку 21-го століття стало помітне зростання ролі фінансових ринків у розвинутих країнах, а також їх поява у країнах із перехідною економікою. Найбільш динамічного розвитку набув такий сегмент світового фінансового ринку, як ринок цінних паперів. Для багатьох провідних українських компаній сьогодні питання подальшого розвитку, інтеграції вітчизняного фінансового ринку та вихід на міжнародні ринки капіталу, особливо враховуючи обмеженість пропозиції інвестиційних ресурсів на внутрішньому українському ринку, є вкрай актуальним.

Історія фондового ринку України та процес його інтеграції почалися тоді, коли у країні стартував процес приватизації. Переважну більшість державних підприємств у ході приватизації було перетворено на акціонерні товариства і розподілено між приватними власниками, створивши передумови для корпоратизації економіки України з можливістю подальшого залучення інвестицій шляхом розвитку вітчизняного ринку цінних паперів та входженням на європейські фінансові ринки капіталу. Проте проблеми, пов'язані з наслідками світової фінансової кризи такі, як високий ступінь маніпулювання, асиметричність інформації, низька ліквідність і капіталізація, невеликі обсяги, недоліки в системі клірингу, спекулятивний характер інвестицій, низький